

по вѣче, неже ле съ Русскій языкъ; за-
 что то почти всичкы-ты тыя измѣненія и ис-
 правленія сж само на правописаніе-то. Въ ста-
 ры-ты ржкописы има буквы ж и ѡж, има и ѣ
 ѣ въ срѣдѣ-тѣ на рѣчи-ты. Въ всичкы-ты слу-
 чии, дѣто въ ржкописы-ты ся намирять тыя
 буквы, въ Българскій языкъ ся чюе единъ осо-
 бенъ гласъ, кой-то не е употрѣбителенъ въ дру-
 гы-ты Славянскы нарѣчія; а Руссы-ти тамъ дѣто
 има ж, изрнчатъ у, на мѣсто ѡж употрѣбляватъ
 ю, дѣто има ѣ въ срѣдѣ рѣчь, въ тѣхный говоръ
 ся чюе о, а дѣто има ѣ, тамъ ся чюе е. Напр,
 Въ стары-ты ржкописы ся пише ржка, бо ж ся
 длѣгъ сѣнъ, прѣсть, крѣсть; Българ-
 скы ся изрнчя пакъ така: ржка, бо ж ся
 длѣгъ, сѣнъ прѣсть, крѣсть, а Рус-
 си-ти говорятъ рука, боюся, долгъ, сонъ,
 персть, крестъ. За това Русси-ти, кога сж
 исправяли Црковны-ты книги, измѣнили сж въ
 тѣхъ, спорядъ свое-то нарѣчіе, буквѣ ж на у,
 ѡж на ю, и въ срѣдѣ-тѣ на рѣчи-ты сж писали
 о вмѣсто ѣ и е вмѣсто ѣ. Да забѣлѣжимъ, че
 дѣто въ стары-ты ржкописы има буквы ж, ѣ,
 ѣ, двѣ-ты послѣдни въ срѣдѣ рѣчь. Въ тыя слу-
 чии почти всичкы-ты Славянскы нарѣчія отли-
 чять по нѣчто едно отъ друго. Освѣнъ выше-
 показаны-ты измѣненія Русси-ти сж нарядили
 спорядъ языка си, да ся пише и въ Црков-